Diumenge 1 (C) de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Lc* 4,1-13): En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, tornà del Jordà i fou portat per l'Esperit al desert quaranta dies; i era temptat pel diable. I no menjà res en aquells dies, i quan foren acabats, tingué fam. I li digué el diable: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa». I li respongué Jesús: «Està escrit: No solament de pa viu l'home». I el dugué amunt, i li mostrà tots els reialmes de la terra en un moment de temps, i li digué el diable: «Et donaré tota aquesta potestat i la glòria d'això, perquè m'ha estat tramesa i la dono a qui vull. Així tu, si et prosternes davant de mi, tot això serà teu». I responent Jesús, li diu: «Està escrit: Al Senyor, el teu Déu, adoraràs, i a ell sol donaràs culte». I el portà a Jerusalem, i el posà sobre el pinacle del temple, i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix, ja que està escrit: al seus àngels manarà que et conservin, i: en les mans et portaran, perquè el teu peu no ensopegui amb una pedra». I responent Jesús, li diu: «Ha estat dit: No temptaràs el Senyor el teu Déu». I havent acabat tota temptació, el diable s'apartà d'ell fins a un temps oportú.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Fou portat per l'Esperit al desert quaranta dies; i era temptat pel diable»

P. Josep LAPLANA OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús, «ple de l'Esperit Sant» (Lc 4,1), s'endinsa en el desert, lluny dels homes, per a experimentar de forma immediata i sensible la seva dependència absoluta del Pare. Jesús se sent agredit per la fam i aquest moment de defalliment és aprofitat pel Maligne, que el tempta amb la intenció de destruir el nucli mateix de la identitat de Jesús com a Fill de Déu: la seva adhesió substancial i incondicional al Pare. Amb els ulls posats en Crist, vencedor del mal, els cristians avui ens sentim estimulats a endinsar-nos en el camí de la Quaresma. Ens hi empeny el desig de l'autenticitat: ser plenament allò que som: deixebles de Jesús i, amb Ell, fills de Déu. Per això volem aprofundir la nostra adhesió fonda a Jesucrist i al seu programa de vida que és l'Evangeli: «No solament de pa viu l'home» (Lc 4,4).

Com Jesús al desert, armats amb la saviesa de l'Escriptura, ens sentim cridats a proclamar en el nostre món consumista que l'home està dissenyat a escala divina i que només pot sadollar la seva fam de felicitat quan obre de bat a bat les portes de la seva vida a Jesucrist Redemptor de l'home. Això comporta

vèncer multitud de temptacions que volen empetitir la nostra vocació humano-divina. Amb l'exemple i amb la força de Jesús temptat al desert, desemmascararem les moltes mentides sobre l'home que ens són dites sistemàticament des dels mitjans de comunicació social i des del medi ambient pagà on vivim.

Sant Benet dedica el capítol 49 de la seva Regla a “L'observança quaresmal” i exhorta a «esborrar en aquests dies sants les negligències dels altres temps (...), donant-nos a l'oració amb llàgrimes, a la lectura, a la compunció del cor i a l'abstinència (...), a oferir a Déu alguna cosa per pròpia voluntat per tal de donar goig a l'Esperit Sant (...) i esperar amb deler espiritual la Santa Pasqua».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si hem estat temptats en Ell, també en Ell vencerem el diable. Et fixes en què Crist va ser temptat, i no et fixes en què va vèncer? Reconeix-te a tu mateix temptat en Ell, i reconeix-te també vencedor en Ell» (Sant Agustí)

- «Quan estem en temptació, la Paraula de Jesús ens salva. I Jesús és gran perquè no només ens fa sortir de la temptació, sinó que ens dóna més confiança» (Francesc)

- «La temptació de Jesús manifesta la manera que té el Messies de ser Fill de Déu, en oposició a aquella que Satanàs li proposa i que els homes desitgen atribuir-li. Vet aquí per què el Crist va vèncer el temptador per nosaltres: ‘Que no tenim pas un Gran Sacerdot que no pugui compadir-se de les nostres febleses, provat en tot d’una manera semblant, llevat del pecat’ (He 4,15). L’Església s’uneix cada any, durant els quaranta dies de la Quaresma, al misteri de Jesús al desert» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 540)